

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 3, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Novo ministrstvo.

Novo leto nam je prineslo novo ministrstvo. Še v soboto zjutraj je bil ves politični svet prepričan, da stopi na čelo novemu ministru grof Buquoy — čez nekaj ur pa je bil že imenovan ministrskim predsednikom baron Gautsch in je tudi nastopil svoje mesto.

Na Novega leta dan so izšla cesarjeva lastnoročna pisma glede imenovanja novega ministrstva. Pismo na Körberja je pisano v najtoplejših izrazih in pravi, da se je cesar le težko ločil od tega svojega svetovaleca.

V novem ministru so razen Körberja ostali vsi stari ministri. Novi so samo trije možje, namreč baron Gautsch sam, ki je prevzel samo predsedstvo, grof Bylandt-Rheidt, ki je postal minister notranjih del in sekcij, ter dr. Fran Klein, ki je prevzel vodstvo justičnega ministrstva.

Novo ministrstvo je po svojem značaju zopet uradniško ministrstvo. V bistvu se prav nič ne razločuje od Körberjevega ministrstva, kajti, da sta baron Gautsch in dr. Körber precej enih misli, nazorov in stremeljenj, to je skoraj ena stvar.

Baron Gautsch je že trikrat zavzemal važna mesta v vladi. Za časa grofa Tafflja je bil naučni minister in je tedaj ubiral precej ostro protislovanke strne a pozneje se je uнесel in postal Slovanom manj nasproten. Za časa grofa Badenija je bil zopet naučni minister in po Badenijevem odstopu je dobil naročilo, da sestavi uradniško ministrstvo. V tej lastnosti je posloval samo nekaj tednov. Preklical je Badenijev jezikovne naredbe in jih nadomestil z novimi, a nemei tudi s temi novimi naredbami niso bili zadovoljni in zato je moral Gautsch odstopiti ter se umakniti grofu Thunu, Od 1. 1898. je bil Gautsch takorekoč v rezervi za mesto predsednika novega uradniškega ministrstva.

Körber je bil ne samo ministrski predsednik, nego tudi minister notranjih del in justični minister. Gautsch ni ho-

tel teh portfeljev prevzeti. Ministrstvo notranjih del je poveril svojemu intimnemu prijatelju grofu Bylandt-Rheidtu, ki je v Thunovem ministru imel naučni portfelj, vodstvo justičnega ministrstva pa je poveril sekcijškemu šefu dr. Kleinu, ki je bil tudi doslej duša tega ministrstva.

Ministrstvo torej imamo, neparlamentarno, uradniško ministrstvo. Nekateri menijo, da bo novo ministrstvo vladalo samo nekaj tednov, da ima samo nalogo, pripraviti tla „bodočemu možu“, sanirati parlamentarne razmere in izposlovati, da reši parlament različne „državne potrebe“. Čujejo se pa tudi glasovi, da Gautschevo ministrstvo ni samo provizorno. Ego ali drugo se pač šele pojasni in oloči, ko bodo parlamentarne stranke imele priliko, zavzeti proti novemu ministru določno stališče in ko bo baron Gautsch videl, če bo mogel izhajati ali ne.

Gautschevo imenovanje so vse stranke pozdravile z neko pač lahko razumljivo rezervo, ali skoraj bi rekli, da so nemške stranke sprejele barona Gautscha z nekako komaj prikrito nezaupnostjo.

Kake namene ima baron Gautsch, kak program si je sestavil, tega zanes še nihče ne ve in zato je nemogoče zavzeti že danes določno stališče na njegovemu ministru.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Japonska poročila o položaju v Port Arturu.

Japonsko ministrstvo vojne morarice objavlja pismo nekega častnika z oklopnice »Sebastopol«, ki je baje po naključju prišlo v japonske roke. Dotični oficir piše baje: »Port Artur se ne more dalje držati, kakor do konca meseca decembra. Kako so Japonci napredovali v centru utrdb, še ni popolnoma znano, vendar pa je dognano, da se posadka ne more več z uspehom upirati nadaljnemu japonskemu prodiranju.

Posadka je obupana, ker se bal-

tiško brodogradništvo še vedno ni pojavilo na bojšču. Žalostni konec obleganja se vedno bolj približuje. Trditve, da se utrdb ne morejo osvojiti, je baje Padev trdnjave je neizogiben. Samo v starem mestu se lahko odpor še nadaljuje. Posadka zelo trpi vsled mraza, ker ni mogla dobiti nobenega kuriva. Takisto nemogoče je tudi, da bi se utihotalo streljivo. Parnik »King Artur«, ki je prodrl blokado, je imel na krovu samo jedmen. Trdnjave je popolnoma izolirana. Dotično pismo se zavrže za zatrdilo, da je portarturška posadka pripravljena, se boriti do skrajnosti, da s tem reši svojo čast in ne doživi sramote, da bi se trdnjava nečestno vdala.

Ni nam pač treba naglašati, da to pismo ni avtentično. Takega pisma ne bo pisal noben vojak iz Port Artura, najmanj pa častnik. Saj mora vendar vsakdo vedeti, da bi bil zgolj slučaj, ako bi prišlo dotično pismo v prave roke, dom je skoro gotovo, da ga na ta ali drugi način dobijo Japonci v svojo pest.

Da bi pa kak častnik vkljub gotovosti, da pride pismo v japonske roke, v njem slikal položaj trdnjave in izdal vse tajnosti obrambe, to je kratkoma izključeno.

Cela stvar s pismom pa je tembolj neverjetna, ako se uvažuje, da se ne more nobena stvar odposlati iz Port Artura brez vednosti generala Steslja, ki mora, kakor je pač samo o sebi umljivo, kontrolirati in cenzurirati tudi vsa privatna korrespondenca, ako se o tej sploh da govoriti z ozirom na stanje v Port Arturu. Da bi Steselj ne zasledil pisma, ki verodostojno slika položaj trdnjave, ko vendar ve, da je 99 odstotkov gotovosti, da ga dobijo v roke Japonci in se iz njega pouče o dejanskem stanju v trdnjavi, to je popolnoma izključeno!

Je torej vkljub temu Japonci »farsija« svet s takšimi pismi, je to dokaz, da se o lahkovernosti izvesti

tako prepričani, da se ne boje ji natveziti tudi take očitne bajke!

Kaj pripovedujejo ujeti Rusi?

»Daily Telegraph« poroča iz Šanghaja: Ruski ujetniki iz Port Artura pripovedujejo, da ste dve tretjini ruskih mornarjev, ki so zapustili svoje ladje, da se dejansko udeležijo obrambe, že padli v boj. Ako bi torej bile še tudi vse ruske vojne ladje nepoškodovane, bi vendar ne bile sposobne za boj, ker bi ne imele zadostnega števila posadke. General Steselj je baje že čisto potr, vsi drugi višji častniki pa so popolnoma brezdušni in se ne brigajo za nobeno stvar več. Čista resnica brez dvoma!?

Nadaljni uspeh se pričakuje.

Po poročilih »Daily Telegrapha« je zgradba rogov v smeri proti forom Sungšuan in Ičan v zadnjem času tako napredovala, da je postal položaj for Sungšuan obupen. Splošno se pričakuje, da si izvojuje Japonci v nekaj dneh novih uspehov.

Tudi priprave za naval na for Čangtušan so že skoro končane in Japonci polagajo že mine, da razstrele v zrak sprednje okope tega for. Splošni naskok na to utrbo se prične, kakor se sodi, že v nekaj dneh.

Rusi so se umaknili iz novega mesta.

»Daily Telegraph« poroča: Japonci so 29 dec. pr. spravili 8 topov na osvojene točke, ki obkrožujejo pozicije severno od Ičana. Ki so postrelali te svoje topove, so Rusi prideli z ljudim ognjem in praznovali Japoncem ogromne izgube. Rusi so se umaknili iz novega mesta, ki je skoro popolnoma uničeno. General Ngi pa mesta še ni zasedel, ker se boji, da so ga Rusi podminirali. (Kakšna nesmisel! Ako bi Japonci že lahko zasedli novo mesto, bi moral Port Artur biti že v njihovih rokah in osvojiti bi si že morali vse

fore severno, vzhodno in zapadno od novega mesta!)

Več skladišč premoga so Japonci baje upepelili. V pristanišču so baje še samo štiri torpedovke, ki so sposobne za boj.

Z mandžurskega bojišča.

»Daily Mail« se poroča iz Tokija, da je 30000 Rusov na potu iz Tielinga v Čengou in Tahaotangšeng. Ta kraja ležita 50 milj vzhodno od Mukdena. Rusi hočejo ojačiti svoje levo krilo, da bi bilo sposobno obiti japonske pozicije.

General Kuropatkin poroča: Kozaki prapor, stoječ pod poveljstvom poročnika Krasnianskega, je 27 dec. vdrl v sovražnikove pozicije pri Lidutunu in zadel na japonsko stražo, broječo okoli 20 mož. Vnel se je boj, v katerem so Rusi pobili polovico Japoncev. Dva Japonca sta bila ujeta. 28 t. m. so Kozaki opazili pri Lidutunu japonski konjeniški oddelek in ga napadli. Japonci pa boja niso sprejeli, temveč so se umaknili.

Japonci so nezadovoljni s Kitajsko.

»Standard« se javlja iz Tokija, da so Japonci silno nezadovoljni s Kitajsko. Trde namreč, da ne varuje zadostno svoje nevtralnosti. Ruski pomorski častniki, ki so bili internirani v kitajskih lukah, so baje utekli in se sedaj že nahajajo na balističnem brodogradu. Tudi iz nemške luke Kiaočao se poroča, da se je cirkirjem z ruske oklopnice »Cesarevič« posrečilo uteči na jug.

„Orel“ in „Jzumrud“.

Kakor se poroča iz Londona, je ruska vojna uprava odpoklicala novi vojni ladji — oklopnico »Orel« in križarko »Jzumrud«, ki se nahajata na potu na Daljni Vstok, zopet domov, ker ste baje postali nesposobni za boj. Pobožna angleška želja!

LISTEK.

Propast.

Spisal V. Jelenc.

I.

Po dolgi poti med solnčnimi poljanami je šel Milan Rupnik proti domu.

Bilo je v času, ko je zasijalo nad travniki in poljanami solnce tako mehke in ljubeznivo, da so zaduheli po njih pisani cvetovi, da se je nad nje dvignil škrlanec in pel v sinjem ozračju... Kakor solnčni vrt poln razkošja in blaženstva, se je širila ravnina v pomladnem solneu.

Milan Rupnik pa je šel med temi poljanami in jih pozdravljal; pozdravljal je pisana polja in obujal spomine na nekdane dni...

Po dolgi poti iz tujine se je vračal Rupnik; šest dolgih let ni videl svojih travnikov, ni videl svoje rojstne vasice, ni videl svojih ljudi; zaradostil se je ob misli, ko bo stopil pred svojega očeta, ko bo objel svojo mater, svojo sestro...

Šest let je hodil po daljnih krajih, kakor tuj, neznan popotnik brez

miru in sreče; zapustil je svoj dom in hodil po svetu; kakor nemiren duh je hitel iz kraja v kraj, zapustil je dom, kjer je živel srečno in brezskrbno... v tujini pa se je moral boriti in preživati med neizmerno množico, podiral je na tla ljudi in hitel po njih naprej, da bi mogel živeti.

V njegovi rojstni vasi so začeli zidati tovarno, skoro vsi prebivalci so se oglašili, da bodo delali v njej, vsem se je zazdelo, da se jim je odprl nov vir blagostanja... pozdravljali so novo podjetje...

Milan Rupnik pa se je odpravil v tujino, težko je zapustil svoj dom in svojo tiho srečo, a šel je vendar... Kakor izgubljen se mu je zdel dom, ko ga je imel za hrbtom, zdelo se mu je, da se je nad njim z blagostanjem razstrela nerazumljiva nesreča...

Videl je, kako se je iz visokega dimnika valil umazan dim in padel nizdol nad vas, vlegel se je vsem na prsi in jih tlačil k tlom, vaščani pa so padali na tla, ker jih je težil in tiščal težki vsduh...

Strah je postalo Rupnika nad bodočnostjo svojcev, svojih znanih iz nekdanih dni...

Kje je v tujini častil sedel v pisarni, onjen nad svojo mizo, zastala mu je enkrat roka, on pa se je naslonil glavo in mislil na svojo tiho vasio, na njeno nekdanjo srečo, ko so njemu prebivalci veselo in brezskrbno hodili zjutraj na delo na polje... zvečer pa je zadonela izpod vsake lipe vesela pesem in se izgubljala v tihu noč... pač vasjo pa je plaval tih blagostanje in zadovoljnost s tem, kar so imeli in kakor so živeli; toda ko se je vrgel nad vasico črni umazan dim, ako se je godilo potem, polastil se ga je strah, da so se njegove slutnje presničile, da je priplaval nad vas težki neprenosljivi vsduh, ki je potopil vse ljudi k tlom... Jalo ga je obetati...

Mislil je na svoj dom, kako se godi tam, ali ni potegnil tudi njegovega dematastrupen vzduh, opremagljiva želja se ga je potila, da zapusti tujino in da se zopet vrne na svoj dom; vedno silneje in silneje je prihajalo njegovo kopnenje, ki se mu ni mogel več ustavljati... Dolgo se je odločeval. Kajti baje se stopiti zopet v svojo vas, strah ga je bilo, da bi videl vas, ki jo je zapustil srečno, uničeno in propalo.

A slednjic se je vendarle odločil, zapustil je tujino, bežal proti domu, da bi čimprej pomagal...

Pomagal!

Saj ni vedel ničesar gotovega, mogoče, da plava nad vasjo še vedno ista tiha sreča in zadovoljnost...

In tako je šel Milan Rupnik med ovetedemi poljanami... in dospel v tihem mraku do svoje vasice...

Črno umazan dim se je valil iz visokih dimnikov in plaval nad vasjo; Milan pa je videl v teh umazanih masah grozne pošasti, ki so se spuščale nizdol nad vasico...

Kakor vzdih in obupni jok tisočev je zahreščal iz tovarne hripav zvižg... Visoka vrata so se odprla in iz tovarne so se začele usipati množice delavcev in delavk... Hlastno so vsi zasopli, ko so stopili v prosti zrak in se napotili proti domu...

Milan Rupnik pa je srečaval te ljudi, ko so šli mimo njega molče in s povešenimi glavami. In ozrl se je na upala lica svojih nekdanih znancev in prijateljev, a nikogar ni mogel spoznati. Tudi oni so se osirili vanj s svojimi brezizraznimi topimi očmi in šli mirno mimo njega naprej...

On pa se je ozrl za njimi in bilo ga je strah, tesno mu je bilo pri srcu, ko je videl uničeno srečo... Ko je videl strte in propale svoje znance in prijatelje...

S težkim srcem se je bližal svoji rojstni hiši, vse je bilo zanemarjeno in pusto...

Stopil je skozi vežo v sobo... Za pejo je ležal njegov oče, pri mizi pa je slonela mati... sestre pa ni bilo doma...

Pozdravil je očeta in mater, tako presrečno in iskreno...

Oče se je dvignil raz peč in se s pijanim glasom obregnil:

No, zakaj si se privlekel domov? potem se pa vlegel nazaj, mati pa je začela jokati...

Kakor onemel je stal Milan Rupnik sredi sote, ki je v nji smrdelo po žganju. — Začelo ga je dušiti, bežal je ven iz sobe... Bil je vedr...

Iz bližnje gostilne je donelo divje kričanje in petje, hripavo so doneli pijani glasovi v temno noč, groza se je polastila Milana, ko je videl, kaj se je zgodilo v času, kar ga ni bilo doma...

Naslonil se je na drevo in gledal v temno noč...

(Dalje prib.)

(Dalje prih.)

**Slabotne, nerazne in malo-
brvne osebe, bledice, sloke in otroci, ki slabo
izgledajo, okrepča železnato vino lekarnarja
Pleškoja v Ljubljani na Dunajski cesti.
8 Zunanja naročila po povzetju. 25**

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 2. januarja 1905.

Naležbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-20	100-40
4% srebrna renta	100-20	100-40
4% avstr. krona renta	100-30	100-50
4% zlata	119-50	119-70
4% ogrska krona	97-90	98-10
4% zlata	118-60	118-80
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Spil.	100-25	101-25
4% Zadar	100-—	100-—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101-10	101-60
4% češka dež. banka k. o.	100-—	100-15
4% ž. o.	100-—	100-50
4% zast. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4% pešt. kom. k. o. s.	107-40	108-40
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-10	101-—
4% ogrska cen.	100-50	101-20
4% a. p. ogr. hip. ban.	100-25	100-75
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-—	—
4% prior. dol. žel.	99-50	100-—
4% juž. žel. kup. 1/2%	306-75	308-75
4% avst. pos. za žel. p. o.	100-60	101-80

Srečke.	1860/1.	187-80
„ 1864	270-—	278-50
„ tiskar	163-—	164-—
„ sem. kred. I. emisije	308-—	311-—
„ „ II.	300-—	302-—
„ ogr. hip. banke	272-—	276-—
„ srbske iz frs. 100-—	96-—	100-—
„ tiskar	130-75	131-75
Basilika srečke	20-65	21-65
Kreditne	477-—	481-—
Inomoške	77-—	81-—
Krakovske	88-—	92-80
Ljubljanske	66-—	71-—
Avst. rad. križa	54-—	55-—
Ogr.	28-70	29-70
Rudolfove	65-—	69-—
Salburške	74-50	75-50
Dunajske kom.	524-—	526-50

Belice.	89-—	90-—
Jašne železnice	651-75	652-75
Državne železnice	1623-—	1633-—
Avstr.-ogr. banke	673-—	674-—
Avstr. kreditne banke	801-50	802-50
Ogrske	250-—	251-—
Živnostenske	864-—	865-70
Premogokop v Mostu (Brüx)	512-—	513-—
Alpske motan	2435-—	2445-—
Praške žel. izdr. dr.	620-50	621-50
Rima-Muranyi	305-—	308-—
Trbovjske prem. družbe	535-—	536-—
Avstr. orožne tovr. družbe	182-—	184-—
Češke sladkorne družbe	—	—

Valute.	11-82	11-86
C. kr. cekin	19-09	19-11
20 franki	23-52	23-56
20 marke	23-88	23-95
Sovetske	117-52	117-72
Marke	95-30	95-50
Laški bankovi	253-50	254-—
Rubli	4-84	5-—
Dolanci	—	—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 2. januarja 1905.
Termin.
Pšenica na april 50 . . . 10-19
Ri 50 . . . 7-95
Koruzna 50 . . . 7-60
Oves 50 . . . 7-21
Efektiv.
5 via. višje.

Meteorologično poročilo.
Vikna nad morjem 2062. Srednji srčni tlak 756-0 mm

Vidina nad morjem: 206.2. Srednji zračni tlak 756-0 <i>norm</i>					
Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
31.	9. sv.	726-0	11	moč. svzh.	jasno
1.	7. sj.	731-4	— 58	p m svzh.	oblačno
"	2. pop.	734-7	66	moč. svzh.	jasno
"	9. sv.	739-9	100	m. svzhod	jasno
2.	7. sj.	743-7	127	m svzh	oblačno
"	2. pop.	744-4	102	m jvzh	pol. obl.

Srednja temperatura sobote in nedelje:
0-4° in 7-5°, normala: -2-6° in -2-7°. —

Uršula Žnidaršič naznanja v svojem in v imenu svojih otrok Milana, Vladimira, Stanislava, Vencislava in Miljutine tužno vest o smrti iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, gospoda
Ivana Žnidaršič
posestnika, trgovca in gostilničarja, kateri je po dolgi mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umiranje dne 31. decembra 1904 ob pol 2. uri popoldne v starosti 55 let v Gospodu zaspal.
Zemeljski ostanek dragega rajnega se prepeljejo z železnico iz bolnice v Prestranek ter od tam dne 3. t. m. ob pol 4. uri popoldne na pokopališče pri Sv. Ivaan.
Maše zadušnice se bodo čitale v cerkvi svetotajstvi.
Draga rajnega priporočamo v blag spomin in molitev.
Materna vas, dne 1. januarja 1904.
Žalujoči ostali.

Meblovana soba
s posebnim vhom se odda
od 15. januarja 1905 naprej.
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.
9-2

MARIJA PLEŠKO
zasebnica
ki je po prav dolgi in hudi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umiranje, danes dne 2. januarja ob pol 4. uri zjutraj v 70. letu svoje dobe mirno zaspala v Gospodu.
Pogreb drage rajnice bo v torek, dne 3. januarja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Poljanska cesta št. 10 na pokopališče k Sv. Kristofu.
Svete maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi pri Sv. Petru.
Drago rajnico priporočamo v pobožen spomin.
Venci se na željo rajnice hvalno odklanjajo. 10
V Ljubljani, 2. januarja 1905.
Marija Pleško, vdova viš. dež. sod. svetnika, Leonija Pakič, stotnikova vdova, svakinja. — Leo Pakič, c. in kr. poročnik pri pašp št. 17, netjak — Ana, Ema, Cirila in Mici Pleško, Gusti Staudacher roj. Pakič, soproga c. kr. rač. asistenta, netjakinje.

Vsem p. n. naročnikom, odjemalcem in gostom ter prijateljem in znancem voščiva
srečno in veselo novo leto
Alojzij in Ana Zajec,
vinotrzec 3776
Spodnja Šiška.

Zahvala.
Svojim častitim odjemalcem vljudno naznanjam, da sem zaradi trajne bolezni primorana opustiti svojo trgovino s prekajenim mesom
v Wolfvih ulicah šte. 1
Iskreno se zahvaljujem za v tako obilni meri mi iskazano zaupanje in prošim, da ga p. n. odjemalci dobrohotno ohranijo tudi moji naslednici gđ. Ivani Janč.
Z velespoštovanjem
Marija Jančo.
V Ljubljani, 1. januarja 1905.

1870 Ustanovljeno 1870
Trgovina s perilom in modnim blagom
C. J. HAMANN
na Mestnem trgu šte. 8
priporoča naslednje predmete: 2874-13
vezenine in pletenine
kakor joplice, hlače, moške in ženske nogavice, telesne pasove, ogrevalce za meca in zapesti itd. itd.
telovnike za dame in deklice
zelo elegantne in praktične;
za otroke
plaščke, mufo, čevljičke, kapice, rokavice itd.
Za pošteno posrežbo jamči firma
C. J. HAMANN
dobavitelj perila c in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Velika prodaja koljerjev.
300 kožuh. koljerjev vseh barv po . . . 1 K
200 „ „ črnih in rjavih po . . . 2 „
150 „ „ dolgih, črnih, rjavih, sivih po . . . 4 „
110 „ „ prav lepih, vseh barv . . . 6 „
90 „ „ velemodernih po . . . 8 „
265 kosov nutriov, bobrov, sealskinov, persianov, skunksov. Vsak kos za polovico lastne cene. Vsak muf 2 K.
O. Bernatović
Angleško sklad šče oblek
V Ljubljani. 3830-2

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsakozil slovensko. narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, dr. ar. pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Učiteljica
v pok.
želi poučevati v predmetih ljudske šole in tudi ženska ročna dela.
Naslov se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“.
3832-3

Varuj ženo!
Za vsako rodovino važno
ilustrovano knjigo o pramnogem blagoslovu s otroki razpošilja s prepisi več tisočev zahvalnih pisem tajno sa se a v avst. namobah gospa A. MAUFA Berlin S. W. Lindenstrasse 66.

Kašelj!
Kogar nadleguje kašelj, naj poskusi preizkušene, kašelj ublažujoče in vleokusne 3117-10
Kaiserjeve
Prsne karamele
2740 notarsko overjenih pričeval jamči za gotov uspeh pri kašlju, hripavosti, katarju in zasliženju.
Le pravi z varstveno znamko „Tri jelke“
Zavoj 20 in 40 vln.
Zalogo imajo: V Orlovih lekarni poleg železnega mostu v Ljubljani, v dež. lekarni pri Mariji Pomagaj Milana Leusteka v Ljubljani in pri Ubaidu pl. Trnkoczyju v Ljubljani. — V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladović.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo dr. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selsthal v Ansee. Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, (direktni voz 1. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst Monakovo direktni voz 1. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 28 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz 1. in II. razr.) — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. popoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz 1. in II. razreda), Francove vane, Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell am See, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m. zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selsthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lauca, Budejevice, Plzena, Mar. varov, Hebr, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE dr. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO dr. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

Prodaja premičnega blaga in živine.
Dne 4. januarja 1905 od 9. ure naprej prodajalo se bo iz zap. prež. samr. ga v Janeza Klemenčiča (Špana) na Kamenpotoku šte. 10
vse premično blago, gospodarske potrebščine, mlatilnica in drugi stroji, 7 velikih, in 5 malih prešičev, 20 glav goveje živine 4 konji, vozovi sodi, nad 400 centov klaje, več sto mernikov svinjske reje, vse po cenilni ceni in proti takojšnjemu plačilu in odstranitvi. Popis premičnin je na vpogled pri podpisaneu komisarju.
V Trebnjem, dne 28. grudnia 1904
Dr. Andrej Kuhar
c. kr. notar kot sodni komisar

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsakozil slovensko. narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, dr. ar. pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.